

Темуриён

Ҷониён

**Амирони
Бухоро**

Чихеле,ки дида
истодаед дар
инчо се гурух аз
синфҳои «8»
иштирок
доранд.

Имруз гурухҳо
муборизаи
кахрамононаи халқи
тоҷик ва халқҳои
дигари О.М –ро ,ки аз
ниммаи дуҷуми асри XIV
то миёнаи асри XIX дар
бар мегирад, байни худ
кувавзоси мекунанд.

- Темуриён
- Шайбониён
 - Темуриёни Хинд
 - Хонигарии Куканду Хева
- Чониён
 - Аморати Бухоро

Супориш?

Мисолхоро хал карда муаян созед, ки дар чавоби хосилшуда кадом ходисаи таърихи шудааст?

Бо хал кардани инҳо якчанд санаи мухими таърихи ро низ бояд такрор намоянд, зеро таъсисёбии давлате пайдо мешавад, ки номи дастаи онхост.

хон

р ворисони ӯ Чахонгир (1627–1658) ва Шоҳзаҳон (1627–1658) Юнаи сулолаи Темуриён-ди Ганг ва дигар музо-стони Марказӣ идома ӯборизаҳои дохили ва ӯро барои тоҷу тахт дар ӯфта, пояи давлатдориро ӯид. Сарфи назар аз ин ӯрободии пойтахтҳояш ӯи кушиш намуда, барои ӯи Товус тақрибан 120 мил-ло сарф кардааст. ӯ инчу-ӯеди мақбараи Тоҷмаҳал дар ӯи чомеъ дар Дехлӣ ва едго-ӯморӣ маблағи зиёде ӯро барои пур кардани ӯандозхоро афзуд.

Темуриён

ДАВЛАТИ ТЕМУРИЁНИ ХИНД ЧАРО ТАН

Дар замони ҳукмронии Аврангзеб (1658–1707) сулҳи тахту тоҷталабӣ ва зиддият ба муқобили бародаронаш Дорашуҷат Мурад тайи солҳои 1658–1660 мубори-бат соҳиби тахту тоҷи падараш Шоҳзаҳон ле бори гарони андозҳо, ҷангҳои барди-истиқлоди заминдорону ҳокимон бои-ӯшӯҳои сикхҳо дар Панҷоб, маратҳ-чатҳо дар вилоятҳои дигари мамлакат-дори харбиву сиёсӣи давлати мутамарк-Соли 1739 Нодиршоҳи Афшор ба Ҳинд-кашида, дар муқоробаи назди Карнал се-ӯнро мағлуб сохт ва пойтахти онҳо Де-ӯорат кард. Дар оғози асри XVIII ҷанди-ӯустақил ва ниммустақили Ҳайдаробод-гола (1740) ва ғайра ташкил ёфтанд. А-ӯдағи истифода намуда, ширкати Ост-ӯ-мавқеаширо дар Ҳиндустон мустақкам-ӯсоли 1803 Дехлиро ба даст даровари-ӯсулолаи Темуриёнро пурра аз байн бурд.

Шоҳзаҳон ҳақсонӣ шикор

Сикхҳои худӣ ӯҳмонӣ

ВАЗЪИ ҲАВЗАИ АДАБИИ ХИНД ЧИ ГУНА БУД?

Дар аҳди Темуриёни Ҳинд ҳавзаҳои ада-ӯбии пурқуввате дар сарзамини Ҳинд-ӯпадид омад, ки ҳатто духтари Авранг-ӯзеби таассубгаро Зебунисо шоира буд. Сарҳиндӣ, Файзии Дақанӣ барин шоирон-ӯгузоштанд. Забони форсӣ дар дарбори-ӯТемуриёни Ҳинд чун забони расмӣ амал-ӯкарда, барои ташаққули муҳити адабии-ӯфорси-забонон мусоидат менамуд. Баъди истилои англисҳо нуфузи заб-ӯхатти арабиасос коҳида, ӯҷои онро дар каламрави Ҳиндустон забон-ӯанглисӣ ишғол намуд. Забони форсӣ дар ин сарзамин қариб 700 сол-ӯрасми давлатӣ ва илму адабӣ буд.

Мақбараи ӯҳмонӣ дар

- (Шӯриши хитойқипчоқҳо дар Миёнқоли Бухоро + Бухоро бе ҷанг ба Шайбониҳон таслим шуд) - шуриш дар Бухоро =?

1599-1747

Аштарханиён
(Чониён)

(1821+1499)- 1721=1599

(Аз байн рафтани
Хонигарии Қўқанд +
вафоти амир Насрулло) –
Шўриши Сарбадорон = ?

1876+1860- 1366=1370
(Темуриён)

Сардори даста
дар бораи
давлати худ
маълумот
дихад

Темуриён

**БЕРАҲИМОИ ТЕМУР
ТО КАДОМ ҲАДД БУД?**

Темур дар чохон
дуввумин чеҳраи хун-
рези таърих (баъд аз
Чингиз) шинохта шу-
дааст. Ба фармон ва
ба ширкати худӣ ӯ сад-
ҳо ҳазор мардумон
қатли омӣ шудаанд.
Аз ҷумла, шаҳри Ур-
ганҷро ба ҳок яксон
намуд (1372), дар Ис-
фаҳон 200 ҳазор касро қатли омӣ кард,
ҳазор нафари онҳо каламанора сох-
таанд. Ҳазор касро қатли омӣ кард,
ҳазор касро сохт; дар Сабзор па-
ду ҳазор касро зинда ба заида миён
девор кард; 100 ҳазор асири Ҳиндиро
Дехли қатли омӣ кард; дар шаҳри Д.
Тикрит, Тус, Буст ва Ҳирот пас аз иш-
ғол қаламанораҳо сохт; шаҳри Урган-
ҷон қатли омӣ кард ва амсоли ин.

**ЧАРО
НОМ**

Темур ҳаи
истон будан
пойи рस्ता
да, бо азобе
мат бурд. ӯ
ёфтаниш я
рост меланг
хотир унвон
гирифт.

*Темур ҳангоми
истироҳат*

Давлати Темуриён
Давлати Темуриён (1370-1506) - Давлати Темуриён

**Пойгоҳ кардани ҳудудан дар Исфаҳон
аз ҷониби Темур ва саворзонаш**

1370-1506

**(Вафоти Нодиршоҳ+Катли
Абдуллохони II) – маркази
Шайбониён эълон шудани
Бухоро = ?**

1785-1920

3) 1747 + 1598 - 1560 = 1785

(аморати Бухоро)

БУХОРО

и Аморати Бухоро сулотиен мебошанд, ки тайи 1920 ҳукмронӣ кардаанд. Ҷимбий соли 1753 ба сулолаи Мангитиен асос марги Раҳимбий амакаш 1758-1785) ба тахт ниоми 27-соли ҳукумати ӯ аз ҳақ ва зулму истибадони сулолаи Мангитиен (1785-1800). Ҳайдар Насруллоҳ (1826-1860), Абдулаҳад (1860-1885), Олимхон (1910-1920)

Дар асрҳои XVI-XX

ҚУДРАТИ АМОРАТИ КАИ АФЗУ

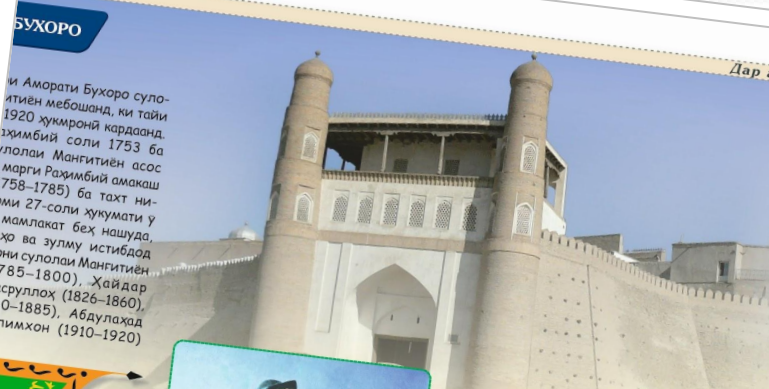
Пас аз марги Донишбузурги ӯ Шохмурод 1785-1800 ҳукмронӣ на мутамарказони ро пеш мамлакат илсохоти мс мури, додситонио харби аз андохони шаръӣ танҳро нигоҳ дошт. Амир ӯ мустақкамсозии пояхои, диниро асос медонист ва мекард. ӯ қисми зиёди зафоти Марвиро забт наму музофотҳои Уроғтеппа, Х Аморати Бухоро ҳамроҳи ӯ қудрати нуфузи давлат хеле афзуд.

МУБОРИЗАҲОИ ДОХИЛИ ЧИ ГУНА САР ЗАДАНД?

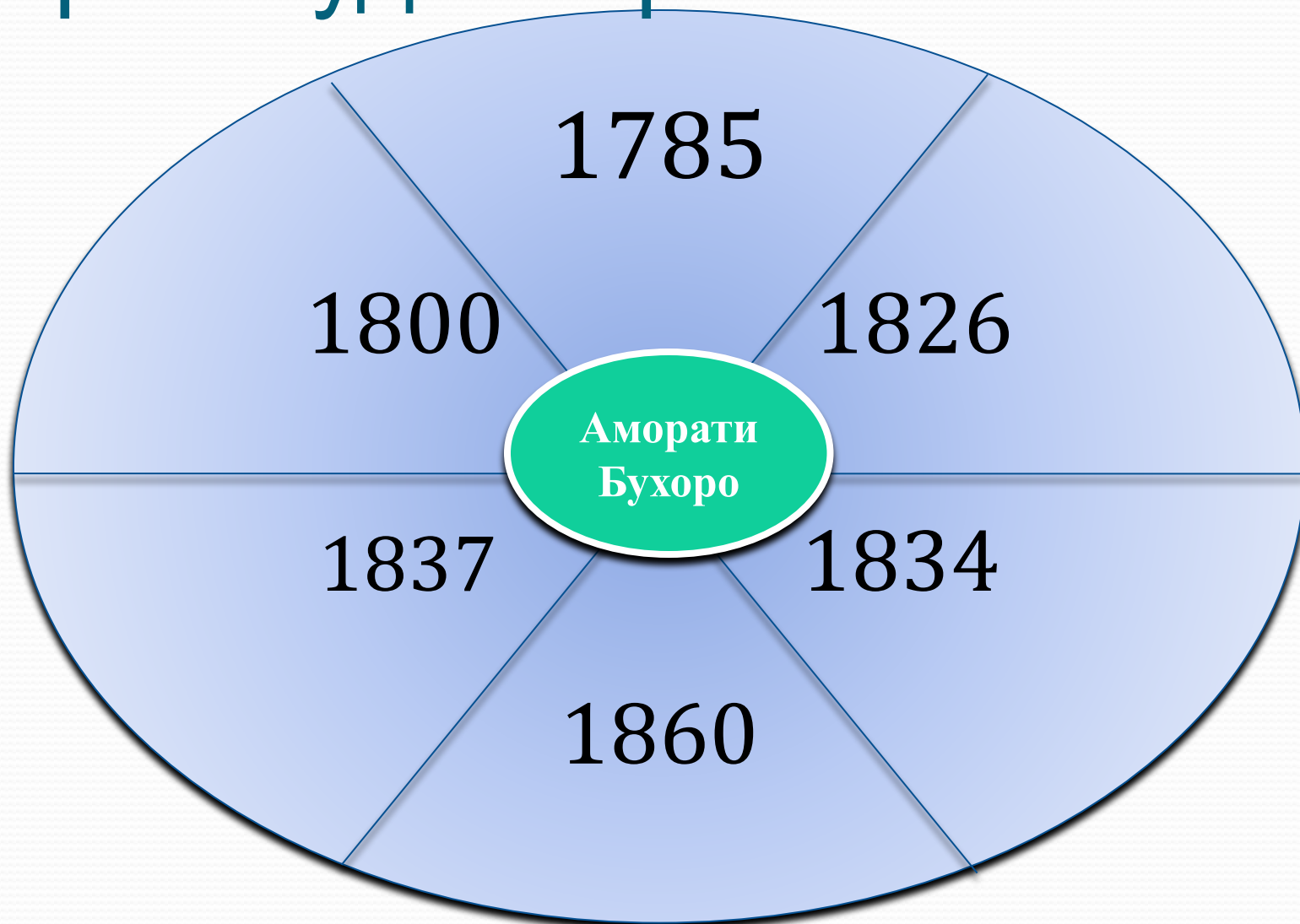
Дар аҳди амир Ҳайдар (1800-1826) бародарони Шохмурод - Умарбӣ ва Фазлбӣ барои соҳиб шудан ба тахту тоҷ ошӯб бардошта, арки Бухоро музофотҳои Миёнқол, Катакурғон, Шахрисабз ва Самарқанд низ ро баромаланд. Бар зами ин, соли 1804 ҳокими Урганҷ Мухаммад Раҳми Хоразм Элтузорхон ба Марве Бухоро ҳучум оварданд. Новобаста амир Ҳайдар то поёни умри ӯ ошӯбу норозигиҳо идома дошта, иқтисо вараъи қоҳиш ёфт. Баъди марги амир Ҳайдар соли 1826 муборизаи шад мият миёни се писараш - Хусайн, Умар ва Насруллоҳ авҷ гирифта, бо га рою хони Қўқанд авҷи тоза гирифт, ки сабабаш забти шаҳрҳои Чиззах, Х па ва Нов аз ҷониби хонигарии Қўқанд гардид. Пас аз марги Насруллоҳ Музаффар ба тахт нишаста (1860-1885) ба Қўқанд ду маротиба (1862 овард ва водии Фарғонаро то Кошғар забт намуд. Аз муборизаҳои тул Бухорою хонигарии Қўқанд истифода бурда, Руссияи подшоҳӣ бо нерӯ самти Оренбург ба Осивӣ Миёна зада даромад.

Аркӣ амир дар Бухоро

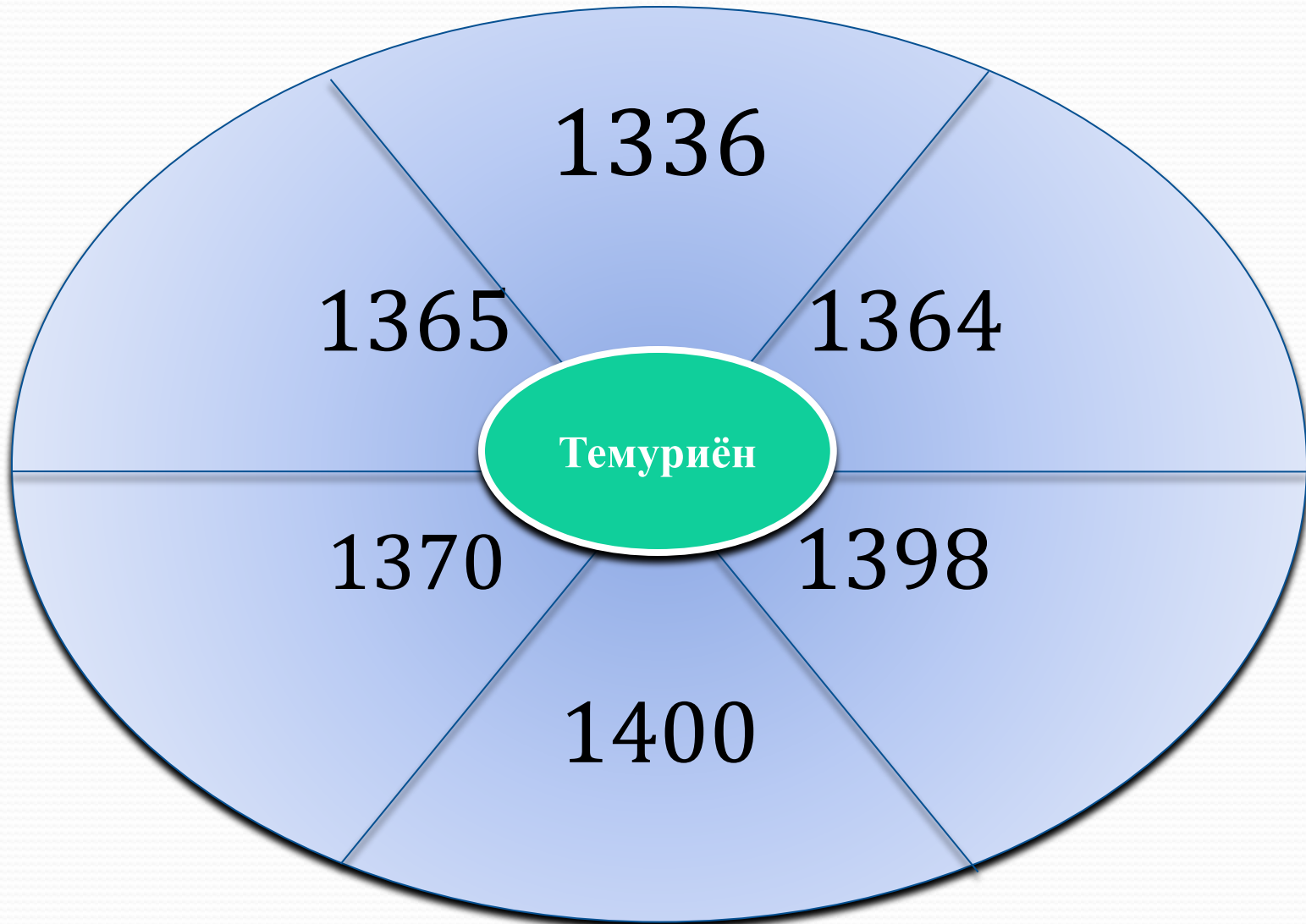
Сарбети Бухорӣ аз рӯи тасвири В. Веренисин

Чархи мудаввар

Чархи мудаввар

Рохи Бузурги Абрешим

Оё дар тули
асрхое, ки мо
куваозмои
дорем рохи
бузурги
абрешим ягон
ахамият дошт?

